

MOJE VESOLJE

K babici greš.

Brez zajebancije.

Vzela sem jo
za tja in nazaj.

Kaj si vzela?

Za tja in nazaj.
Povratno vozovnico.

Seveda si vzela.
-Nisem.

Si res pozabila?
-Ja, pozabila sem.

Nastja,
dvakrat sem te poklicala.

Vem, mogoče ravno zato.

Neverjetno.
Dvakrat sem jo klicala.

Ribez bo dozorel ...
-Ni nobenega sosedu?

Kdaj gre Igor na Mrežnico?
-Mene sprašuješ?

Odjebi. -Kdaj bo šel Igor tja?
-Nič več ne boš dobila od mene.

Vse, kar vzame, pozabi.

Kdaj bo šel Igor na Mrežnico?

Kdaj bo šel Igor na Mrežnico?

Odjebi, sem rekla.

Kaj to pomeni?
-To pomeni: Goni se.

<Zberi se>

Koliko soka ...

Nastasja!
-Že grem, mama!

Počakaj, samo tole odprem ...

Zadnjič me je to ubilo.

Dovolj, nočem se napiti.

Tega ti bom dala,
jaz bom pa vzela mali kozarec.

Jem, ker si me poklicala.
-Ja.

V šoli smo peli vojne pesmi.

V 7. razredu smo imeli tekmovanje
za najboljšo vojno pesem.

Dobili smo uniforme in škornje,
zakurili smo kres in peli.

Nastopila sem s sošolcem
Serjožko, ki je igral harmoniko.

Začel je igrati,
morala bi nastopiti,

a me je popadel smeh.
Med občinstvom je bila moja mama,

ki je prebledela.
On je igral ...

Mene pa je popadel smeh,
držala sem se za trebuh ...

Odigral je uvodni del,
potem pa se je začel še on smejati.

Pa je začel igrati znova,

a ko sva se spogledala,
sva se spet začela smejati.

Moja mama je vstala in odšla.

<Nate padel soj bele je svetlobe.>

<Nate padel soj bele je svetlobe ...>

Veš, kaj to pomeni?

<Nate padel soj bele je svetlobe,>

<a za ovinkom
izginile so sledi sani,>

<a za ovinkom izginile so ...>
Spahnilo se mi je.

To pomeni, da gre v beli svet?
-Ne.

"Nate padel soj bele je svetlobe."

To pomeni, da sem tako prevzeta
nad tabo, kot da si edina na svetu.

To je torej ljubezenska pesem?
-Ja.

Lahko bi ti pokazala,
da te ljubim,

ampak nimam ...
-Jajc. -Ponosna sem.

Ponosna sem
in ti tega ne bom pokazala.

Boš prišla na mojo razstavo?

Povej mi, ko bo,
in če ne bom imela ... Kaj pa Leo?

Tudi on mora priti.

Potem pa pridi po naju.
-Razstava bo odprta,

lahko prideš pogledat,
kadar hočeš.

Odvisno od tega,
ali bom vodila skupine ali ne.

Julij je najhujši.

Seveda pridem,
če bom imela čas.

Da vidiš,
kaj tvoja hči počne.

Poleg pizd.
-Nehaj.

Lahko rečeš "pička"?

Mama, reci "pička".

Kaj pa "vagina"?

<Raje doma bom sedela>

<in svoje žalostno
življenje prikrivala.>

<Nočem,
da me sprašujejo po tebi>

<in zakaj nisi več moj.>

<Nočem,
da me sprašujejo po tebi>

<in zakaj nisi več moj.>

<Prosim te, pusti me,
da najdem zdravilo za srce.>

<Razumi me,
nočem več biti tista druga.>

<A želim si le,
da močno objela bi te.>

<Potim se,
vroče je za znoret ...>

Lalala ...

<Razumi me ...>

Nastja, pazi.
-Ja, zaklepetala sem se.

Veš, kaj mi je rekel?
-Pozneje, Nastja.

Sem si prišla zaslužiti ...

Koliko dni mora delati
natakarica, da zasluži 50 evrov?

O, fak.

<Bodi svoja>

Srečna sem.

Tako ne bo šlo,
morate biti spodaj.

Vsi se prerazporedite.

Ti ostani, kjer si.
V redu.

Naj ga imam pri sebi?

Naj bo tudi on zraven.
On vse podpira.

Midva vse podpirava.
Ne!

Prosim te,
vsaj enkrat bodi civiliziran.

Ne odzivajte se
na zvoke iz okolice.

Glejmo deset sekund v kamero,
čeprav so komarji,

a zdržimo toliko,
pa bo v redu. Prav?

Pa dajmo.

<Pravica za Marijo Lukić>

Kaj je, Leo?

Moja prva služba

je bila v videoteki.

In tam me je neki tip
zalezoval pet mesecev.

Pet mesecev!
Stara sem bila 17 let

in on je tja prihajal vsak dan.
Mami sem ves čas govorila o tem,

a se sploh ni zmenila za to.

Sploh ni razumela ...

Tip me je čakal pred blokom,
ona pa nič.

"To ni nič. Kje si bila leta '91?"
Taka je naša miselnost.

To je vzgoja. Odvisno,
iz kakšnega okolja prihajaš.

Moja mama je iz Rusije
in nekatera njena stališča so ...

Dobro jutro.

Dobro jutro vsem. Upam,
da ste vsi zdravi in dobre volje.

Danes bomo naprej spoznavali
celinsko Hrvaško,

hrvaško prestolnico Zagreb,

ki se nahaja v središču države.

V muzeju v Liki
je bil neki predmet ...

Tam je ostro podnebje
in ženske so skrbele za svoje moške.

Ta predmet so spletle,
da njihova moškost ne bi zmrznila.

Nekaj časa so ta predmet
prodajali v trgovini s spominki,

letos pa so rekli,
da bodo prenehali s prodajo.

V ruščini je to beseda iz treh črk,
ki jo pišejo po ograjah.

V hrvaščini pa ...

Mož me je naučil tako,
da je rekel: Reci <kurica>.

Če izpustiš črko 'a', dobiš besedo,
ki jo pri nas pišejo po ograjah.

Predlagam, da se počasi
premaknemo proti stolnici.

Živjo, mama.

Živjo.

Si me prišla zalezovat?
-Ne. Končala sem z vodenjem.

Najprej bom šla na stranišče.

Kakšna frizura je to?
-Fantovska, mama.

Kaj praviš?
Ti ni všeč?

Kar naprej, puncí.

Bosta sok?
-Ne, šibava naprej.

V redu.
Tale za vama je.

Videli sva jo.
-Hvala ti, krasna je.

Pomembno mi je,
da je vama všeč.

Nisi mi rekla, koliko stane.
-V tem sem res zanič.

Je 400 kun preveč?

-Koliko?

400. -Ni preveč.

Denar sva že pripravili.

Res? O, hvala.

Če bi bilo treba kaj popraviti,
mi povejta.

Ej, tiho bodi, Leo!

Bo šlo?

-Ja, samo da ne bo ... V redu je.

Pazi.

-Hvala ti.

Hvala vama.

-Ni za kaj. Se vidimo.

Prav.

Vaju pospremim?

Hvala, se vidimo.

Bo šla v dvigalo?

Ja. -Dobro.

Adijo, srečno pot.

Hvala.

-Adijo!

Si se nalajal?

Jima je uspelo?

Sigurno komentirata.

Čas je, da greva.

Dobro, to sva opravili.

Misliš, da sta bili razočarani?

Ne? Pojma nimam.

Počakaj ...

Dali sta mi ...

Zakaj?

Nista mi dali 400, ampak ...

Samo malo.

800 kun sta mi dali ...

2, 4, 6, 8 ... 1000 kun.

Vprašati ju moram.

Zakaj sta mi dali
toliko denarja?

Tisto ni vredno 1000 kun.

Napisala sem jima sporočilo.

Pisala sem jima. A ker odhajava,
bom vzela denar s sabo.

Morda odgovorita:
Ups, zmotili sva se.

Nisem hotela toliko.

Juli, to ni vredno 1000 kun.

Mama, lepo te prosim.

Kaj bi morala reči?
Misliš, da sem nesposobna?

Misliš, da sem zguba?

Jaz pa tega ne mislim
o svoji mami.

Ti si moja mama,
Galja Kljajić, iz tebe sem prišla.

Zakaj rišem vagine?
Zelo te spoštujem in cenim

in nikoli več nočem slišati
svoje mame reči, da se bo ubila,

da noče tega ...

<-Tisto včeraj je to sprožilo ...>

Kaj?

<-Samo enega otroka imam ...>

Ko bom imela svojega otroka,
mu bom dovolila,

da je lahko, kar hoče.

<Nastja, najprej ga imej, prav?>

Prav, mama,
potem se bom pa čez nekaj dni ubila,

ker je to edina rešitev.

Ubila se bom.

Bi to rada, mama?

In potem bodo vsi srečni.

<Kaj govoriš svoji mami?>

Kaj moraš doumeti?
Samo pusti me.

Me lahko pustiš,
da obstajam?

Lahko to ločiš
od svojega ega?

Spreminjam se,
drugačna oseba sem.

Če je šlo za Biljano ali ne,

dejstva, da imam rada punce,
ne moreš spremeniti.

Tega ne boš spremenila,
samo pusti me pri miru.

Prosim, mama, pusti me.

<Galja>

Ne vem ...

Sprašujem se,

ali sem jaz pretiravala.

Nekaterih stvari ne bi smela reči,
mamo bi morala pustiti ...

Mogoče sem ji
zavzela teritorij ...

A zbolelo me je,
ker ima glede nekaterih stvari prav.

Najhuje pa je to,
da je moja mama super ženska.

In vedno mi želi dobro.

Mama,
samo neneumnosti počnem.

Tako hodim skozi življenje.

Delam napake, človek sem.
Kaj pa naj?

Tudi jaz sem človek,

lahko me malo
potrepljaš po hrbtu.

Rada te imam, mama.

Pazi nase, adijo.

Mogoče se moram
sprijazniti s tem,

da nikoli ne bova našli
skupnega jezika.

Veš, kaj je najhuje? Vse, česar sem
se naučila, sem se naučila od mame.

Vse tehnike risanja,
ker sem jo opazovala ...

<Najlepša čustva
prihajajo od mame>

Pripeljala sem mamu.
Živjo!

Moja mama
je prišla na razstavo.

Dobro, da ni nikogar.

Boš prebrala?

To sem narisala v Zadru,

ko smo bili
s srbskimi begunci ...

To je pravoslavni pop,
to so Jagoda, njeni mama in teta.

Pridi, preberi tole.

Lahko to prebereš?
-Kaj?

Njeno besedilo.
-Ne morem, nimam očal.

Prav, jaz ti bom prebrala.
Pridi bliže.

Jagoda ima pomembno vlogo v tem.
Z njo sem sodelovala pri projektu

na festivalu <Zadar sanj>,
kjer naju je povezala Tina.

To sta njena teta in mama.
To je ona.

To je sončni zahod v Zadru.

Dve srci simbolizirata spravo
med Srbi in Hrvati.

To so njene besede ...

"Žal mi je,
mogoče sem tudi jezna,

ker je ta konflikt
glavna tema mojega odraščanja.

Kaj pomeni za preostanek

življenja, če se naučiš,

da je diskriminacija
naravno stanje?

Kako postaneš manjšina, ne da bi
se stoletja premaknil z mesta?

Narodnost, identiteta, pripadnost,
izvor, korenine, dom, domovina.

Kategorije
za neskončno lamentacijo."

Na koncu sem se malo zmedla.

Si razumela?

<Moje veselje>

Dobro, dobro.

Reci, da si ponosna name.
-Sem.

Si ponosna?
-Samo ne dvigaj nosu.

Ne, nikoli.

Samorog ...

Me boš čuvala,
če me kdo napade?

Ponosno ti bom stala ob strani.

Kaj pa pozdrav?

Dajva.
Kako se pozdravljava?

S katero roko?

Z nasprotno.
-Z desno ali levo?

Katero sem jaz dvignila?
Desno.

Z desno.

-Ja.

Ste se tako pozdravljali
v osnovni šoli?

Tako smo se pozdravljali pionirji.

-Kako?

Bodi pripravljen,
vedno pripravljen.

Bodi pripravljen,
vedno pripravljen.

Kul.

-Pazi na Lea.

Greimo, partizani.

Adijo, mama.
Rada te imam.

Dovolj, Nastasja, dovolj ...

<Če bogat bi bil kot kralj morja,>

<"Zagrabi vabo,"
le zavpiti bi morala.>

<Svet nadvodni in podvodni svoj>

<brez pomislekov bi pljusnil ven.>

<Na hribu zanjo dom kristalni,>

<sam kot pes na verigi rasel bi,>

<moji vrelci pa srebrni>

<in polja zlata moja vsa.>

Poznaš to?

<Moji vrelci pa srebrni>

<in polja zlata moja vsa.>

<Če ubog in sam bi bil kot pes>

<in moj dom
povsem bi prazen bil,>

<Gospod,
na pomoč priskoči mi,>

<ne dovoli,
da življenje se izpridi.>

<Na hribu zanjo dom kristalni,>

<sam kot pes na verigi rasel bi,>

<moji vreli pa srebrni>

<in polja zlata moja vsa.>

Prevedla Tanja Bulajič